

HET TESTAMENT VAN OME HENT

Volksmusical in vier bedrijven

door

ANTOON HOL

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET TESTAMENT VAN OME HENT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANTOON HOL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2012 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **20** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

Rolverdeling:

- Verteller: Hennie, de gebochelde
- Het gezin: Bart de Keuter, de boer
Riek, de boerin
Geert, de zoon
Annelies, de dochter
Hans, verloofde van Annelies
Tante Jans
- De burens: Wim Wap, eveneens een boer
Sjaan Wap, de vrouw van Wim
Jos, de zoon
- Venters: Pater Spruit - spekpater
Nijtmans – manufactureurhandelaar
Has - kolenboer
Dorus - scharensliiep
- Bankdirecteur: De Gooyer
Wethouder: Van der Poggeruk
Ruilverkaveling: Ingenieur Huizinga
- Huwelijks-Kandidaten:
Gonnie van Dinteren
Marijke van Ooyen
Truuske Driessen
- Kermis: Schiettenthoudster
Visvrouw
- Notaris: De Vocht

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaal contract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient u contact op te nemen met: BUMA/STEMRA

EERSTE BEDRIJF

Decor: een woonkeuken van een boerderij ingericht in de stijl eind jaren vijftig vorige eeuw. Centraal staat een tafel met vier stoelen. Aan de zijkanten staan ook fauteuils en stoelen. Tegen de rechterwand (vanuit de zaal gezien = cour) staat een dressoir met daarop een radio. In de linkerwand (vanuit de zaal gezien = jardin) zit een raam dat zogenaamd uitzicht biedt op het erf. In de achterwand zit een deur die leidt naar de deel en de stal. Aan de achterwand hangt ook een jachtgeweer. Bij de deur staat wat boerengereedschap (riek, gaffel) en daar hangen ook wat overalls en staan de klompen. De woonkeuken geeft een vrij rommelige indruk.

(Terwijl het publiek de zaal binnenkomt zitten aan de tafel twee echtparen te kaarten (rikken). Het zijn boer Bart de Keuter en zijn vrouw Riek en de burens Wim en Sjaan Wap. Vanuit de zaal gezien zit Bart links van de tafel, Sjaan linksachter en Riek rechtsachter de tafel en Wim rechts van de tafel. Als de voorstelling aanvangt komt vanuit de zaal een oudere (\pm zestig jaar), onooglijke, krom en scheef lopende, wat sjofel geklede man op. Terwijl hij opkomt groet hij doorlopend het publiek. Deze man is Hennie die als verteller/commentator optreedt. Opvallend aan Hennie is een bult rechts op zijn rug ter hoogte van de schouder (Quasimodo-look). Hennie is met deze bult (vergroeiing) geboren en loopt daardoor zijn hele leven al scheef/krom. Terwijl de twee boerenechtparen zich niet bewust zijn van Hennie en onverstoorbaar verder kaarten (zwijgend) leidt Hennie de avond met onderstaande monoloog in. Hennie heeft een klein spraakprobleem. Hij stottert een beetje en reageert daardoor wat laat op vragen)

Hennie: “Ik zeg goedenavond, mensen. *(kijkt aandachtig het publiek rond)* Wat zien jullie er toch allemaal knap uit. De een is nog mooier dan de ander. En nu zie ik jullie wel denken ‘dat kun je van jou niet zeggen’ maar daar kan ik ook niets aan doen. Met dat ding op mijn rug, met die bult, ben ik nu eenmaal geboren. Ja, ik had het ook graag anders gezien *(heft hierbij zijn handen op en haalt zijn schouders op)* maar je hebt het nu eenmaal niet voor het zeggen in het leven. En ik zit er ook niet meer mee. Maar vroeger lag dat anders. Als je jong bent dan doet het pijn als de mensen in het dorp je ‘de Kromme’ noemen. Terwijl ik toch gewoon Hennie heet. Maar wat veel erger was dat iedereen dacht dat ik niet helemaal goed bij het hoofd was.

Dat kwam omdat ik een beetje langzaam reageerde. Nu weten de geleerden allemaal hoe dat komt maar toen nog niet.

Maar krom of dom het maakt allemaal niet meer uit want ik ben dan misschien wel niet recht maar wel goed terecht gekomen. En hoe dat zo gekomen is, wil ik jullie vanavond laten zien. Het gebeurde allemaal in het jaar van de Heer negentienhonderdzevenenvijftig. Het was aan de vooravond van de kermis. Ik kwam toen veel over de vloer bij Bart de Keuter en zijn vrouw Riek. Bart dat was een kleine boer die midden in het dorp een oud boerderijtje bewoonde. En daar..... nou, ja, daar gebeurde het (*Hennie maakt een wijds gebaar richting het decor, maakt een buiging en verlaat het podium. Als Hennie het podium verlaten heeft, doorbreken de vier kaartspelers hun zwijgende spel*)

Wim: “Wie moet er delen?”

Sjaan: “Geef ze maar eens hier dan zal ik ze eens een keer lekker door elkaar schudden.”

Riek: “Als je ze maar niet kapot steekt, Sjaan.” (*Sjaan schudt de kaarten drie keer en begint ze uit te delen. De anderen rapen ze op en leveren commentaar*)

Wim: (*mopperend*) “Man, man,man, wat een troep geef je toch. Het is gadvergame de hele avond hetzelfde. Bocht, bocht en nog eens bocht.”

Bart: (*filosofisch*) “Je weet het, Wim. Kaarten is net als het leven. Je hebt het maar te nemen zoals het komt.”

Riek: (*schamper*) “Nou, nou. Wat een wijsheid opeens. Ik mocht willen dat jij altijd zo wijs was.”

Bart: (*pareert*) “Wijs en dan ook nog eens een keer knap om te zien. Jij hebt het toch maar getroffen met mij.”

Riek: (*sarcastisch*) “Ja, je bent een lot uit de loterij, jij. Alleen jammer dat ik de troostprijs heb gekregen.”

Bart: “Zoals ons vader al zei: “als je beter kunt, moet je mooi gaan.”

Riek: “Hoor, daar. Man, dan kwam er niks van jou terecht.”

Sjaan: (*tegen Wim*) “En van jou ook niet.” (*Als ze de kaarten gepakt en opgestoken hebben hervatten ze de dialoog*)

Riek: “Doen jullie het maar want ik heb alleen maar een hoop rotzooi. (*werpt de kaarten gesloten neer*) Wat doe jij, Wim?”

Wim: “Ik heb een klein rikske in mijn handen. En jij, Bart?”

Bart: “Ik denk dat ik maar eens een keer een piek waag.”

Sjaan: (*enthousiast*) “Ik kan het beter.”

Wim: “Dat kan niet, mens. Bart piekt al en dat is hoger.”

Sjaan: “Ja, bij Bart is alles hoger..... Maar ho, wacht even. Ik zie opeens dat ik drie azen heb.”

Wim: *(verontwaardigd)* “Nou daar komt spuit elf ook nog eens aan. Had je dat niet gelijk kunnen zeggen dat je troela hebt?”

Sjaan: “Man, ik zie het nou pas..... En ik neem ruiten aas mee.”
(Riek speelt een kaart uit. De anderen leggen kaarten bij)

Wim: “Zo ruiten aas, dat ben ik. En nou maak ik schoppen troef.” *(de kaart leggend)* “En ik begin met een kleine schoppen.”

Bart: “Daar ga ik dan mooi met het schoppen wijf overheen.”

Sjaan: “Nou daar blijf ik dan nog even onder *(legt een kleine kaart).*”

Wim: *(hoogst verontwaardigd tegen Sjaan)* “Sakkerdeju. Wat doe je nou, mens?”

Sjaan: “Watte?”

Wim: *(boos)* “Je hebt schoppen aas in je hand. Dan moet je toch over dat schoppen wijf van hem heengaan. Hoe stom kun je zijn?” *(Riek legt een kleine kaart bij en Bart raapt de slag op. Bart speelt weer een kaart uit)*

Bart: Alsjeblieft, harten twee.

Sjaan: Daar kan ik met de zes mooi overheen. *(Wim kijkt zijn vrouw vernietigend aan. Het is duidelijk dat de boot nu echt aan is)*

Wim: *(kwaad)* “Sakkerdeju. Nou doe je het weer. Mens, snap je dan niet dat je die aas moet zetten. Het is toch niet te geloven. *(tegen Bart).* Snap je nou dat ik soms hartstikke gek van haar wordt?”

Sjaan: “Jij kunt gewoon niet tegen je verlies. Dat zit in je aard. Dat kunnen ze bij jullie thuis geen van allen.”

Wim: *(gesticulerend)* “Ik kan goed tegen mijn verlies, maar tegen zoveel stommigheid kan ik niet op.”

Riek: *(tracht de situatie te redden)* “Zullen we eerst maar een borreltje pakken. Jij een citroentje, Sjaan?” *(Terwijl Riek uit het dressoir de borrelglazen haalt, komt Hennie binnen. Hennie is nu twintig jaar (snelle grime gewenst). Hij loopt erg krom door zijn bochel. Ook heeft hij een spraakgebrek (licht stotterend) waardoor hij wat traag in zijn verbale reactie is en erg langzaam spreekt)*

Hennie: “Goedenavond.”

Bart: “Ha, die Hennie. Ben je onze Geert en Jos onderweg nog tegen gekomen?” *(Hennie gaat in de fauteuil linksvoor op het podium zitten)*

Hennie: *(antwoord met enige vertraging)* “Ze komen er aan.”

Riek: “En Hennie ook zin in een borreltje?”

Hennie: *(met vertraging)* “Ik lust wel een advocaatje.”

Wim: “Advocaatje? Man, dat drinkt een vent toch niet. Dat is een damesdrankje. Een stoere vent als jij drinkt toch gewoon bier.”

Hennie: *(met vertraging)* “Maar ik drink ook geen advocaat..... ik lepel het.” *(Terwijl Riek met de drank terugkomt en de glazen vult, ontspint zich aan tafel de volgende dialoog)*

Wim: “Hoe is het eigenlijk met de biggen, Bart? Al iets beter?”

Bart: *(hoofdschuddend)* “Ik weet het ook niet. Onze Geert is naar het hok toe.”

Wim: “En weet je al wat ze hebben?”

Bart: *(zorgelijk)* “Als ik het zo bekijk dan moet het wel de snuffelziekte zijn.”

Wim: *(schertsend)* “De snuffelziekte? Oooohhhh, dat heeft Sjaan ook. De snuffelziekte. Zeg, als de veearts daar een pilletje voor heeft dan moet je er mij ook maar een paar geven. Dan doe ik ze bij ons Sjaan door de havermoutpap.”

Bart: *(bezorgd)* Ja, klets maar. Dadelijk kan ik de noodslachting bellen. Maar waar ik me echt zorgen om maak, is om de zeug. Die is ook al ziek.”

Wim: “Wat scheelt haar?”

Bart: “Ik durf het bijna niet te zeggen. Maar als ik de blazen op de lippen zie dan vrees ik dat het tongblaar is. Maar praat er maar met niemand over.”

Wim: *(zichtbaar geschrokken)* “Sakkerdeju. Wat tongblaar?..... Mond – en klauwzeer?....Nou, dan moeten we allemaal gaan uitkijken.”

Bart: *(sussend)* “Maar misschien valt het allemaal wel mee. Hou in ieder geval je mond er voorlopig nog maar over dicht.”

Hennie: *(met vertraging)* “Ik zeg helemaal niks.” *(Geert de oudste zoon komt binnen met in zijn kielzog Jos, de zoon van Wim Wap. Geert en Jos zijn goedwillende jongens van ongeveer twintig jaar die geacht worden het boerenbedrijf over te nemen. De jongens hebben hier zelf hun bedenkingen over. Als ze binnenkomen, zijn ze in een uitgelaten stemming)*

Geert en Jos: “Goedenavond met zijn allen.”

Allen: “Goedenavond.” *(De aanwezigen groeten terug behalve Hennie die traag reageert. Als het weer stil is, groet hij pas)*

Hennie: “Goedenavond.”

Bart: *(bezorgd)* “En hoe was het met de biggen?”

Geert: *(onverschillig)* “Ach, maak je niet zo druk, vader. De veearts is al langs geweest en hij zei dat hij er wel iets aan kon doen.”

Bart: *(angstig)* “En aan de zeug?”

Geert: *(lachend)* “Die mankeert niks, vader.”

Bart: *(hoofdschuddend)* “Dat bestaat niet.”

Geert: “Die blazen aan de snoet die jij gezien hebt, zijn als sneeuw voor de zon verdwenen. Weet je wat de veearts zei? Dat het zeug het heeft gekregen omdat jij haar altijd chocola te vreten geeft. Daar krijgt ze acne van.”

Jos: *(tegen Wim)* “Maar over jou maakt de veearts zich veel meer

zorgen, vader.”

Wim: (*verschrikt*) “Sakkerdeju. Waarom dan?”

Jos: “Hij zei dat hij jou vorige week uit het café van Daatjes had zien komen?”

Wim: “En wat heeft hij daar mee te maken?”

Jos: (*lachend*) “Hij zij dat je zo scheef liep dat hij bang is dat je de gekke koeziekte hebt.”

Wim: (*nors*) “Laat die beestendokter maar naar zichzelf kijken.”

Bart: (*trots*) “En dat zijn nou onze jongens, Wim. Over een jaar of tien kunnen ze de boerderij van ons overnemen.”

Geert: “Dat zullen we nog wel eens zien, vader. Als ik klaar ben met de landbouwschool dan wil ik eerst nog een tijdje van het leven genieten.”

Bart: (*resoluut*) “Als jij die school af hebt, als dat tenminste ooit mag gebeuren, dan kom je bij mij op de boerderij werken.”

Geert: “Dat zien we nog wel. Het leven van een boer is ook niet alles.”

Bart: (*opvliegend*) “Man, het boerenleven is het mooiste wat er is. (*met priemende wijsvinger richting zijn zoon*) Menige boerenzoon mocht willen dat hij zoiets in de schoot geworpen kreeg.”

Geert: “Nou, nou. Je hoeft niet kwaad te worden. Trouwens zo geweldig is het op de boerderij nou ook weer niet: De schuur is vervallen, de veestapel te klein, de grond arm en de vrouwen staan ook niet meer voor een boerenzoon in de rij.”

Wim: “Niet in de rij? Daar snap ik nou niks van. Toen ik jong was, kon ik wel uit twintig meiden kiezen. (*kijkt slijmerig naar zijn vrouw*) En mooi dat ik onze Sjaan heb gekozen. Wa, Sjaantje?”

Sjaan: “Daar zal ik maar geen antwoord op geven.”

Jos: “Nou, kun je wel slap zitten te zwetsen, vader, maar leg mij maar eens uit waarom Geert en ik boer zouden moeten worden?”

Wim: “Omdat boer zijn in je bloed zit, jongen.”

Bart: (*staat op*) “Omdat het leven van een boer het mooiste leven op aarde is.” (*Onderstaand lied wordt gezongen. Tijdens het lied is er duidelijk sprake van het verschil in inzicht tussen de ouders (Bart en Wim) en de jongens (Geert en Jos). Het lied wordt staand gezongen waarbij regelmatig met een wijsvinger priemend naar een ander wordt gewezen. Tijdens het lied kiezen de echtgenotes (Riek en Sjaan) partij voor hun mannen terwijl de gebochelde Hennie de twee jongens ondersteunt*)

**Melodie: ‘La ballade des gens heureux’ –
muziek: Gérard Lenorman (1975)**

Bart en Wim: “Iedere morgen moet je heel vroeg opstaan; dus vroeg naar bed, is voor ons de moraal. Zo is het leven van de boeren; van de boeren in Maas en Waal.

Met Riek en Sjaan: Zo is het leven van de boeren; van de boeren in Maas en Waal.

Bart en Wim: Naar de stal toe en de koeien voeren; die loeien luid, om hun dagelijks maal. Zo is het leven van de boeren; van de boeren in Maas en Waal.

Met Riek en Sjaan: Zo is het leven van de boeren; van de boeren in Maas en Waal.

Bart en Wim: Mijn handen knijpen iedere dag in hun spenen; mijn lieve heer, wat klinkt dat toch banaal. Zo is het leven van de boeren; van de boeren in Maas en Waal.

Met Riek en Sjaan: Zo is het leven van de boeren; van de boeren in Maas en Waal.

Geert en Jos: Ieder jaar moet je grond gaan pachten; de hoge rente nekt ons, wordt ons fataal. Zo is het leven van de boeren; van de boeren in Maas en Waal.

Met Hennie: Zo is het leven van de boeren; van de boeren in Maas en Waal.

Bart en Wim: En de varkens liggen zacht te knorren; ze koest’ren zich, in hun product anaal. Zo is het leven van de varkens; van de varkens in Maas en Waal.

Met Riek en Sjaan: Zo is het leven van de varkens; van de varkens in Maas en Waal.

Bart en Wim: Bij de kippen maakt de haan de dienst uit; maar op ’t eind, plukt de boer hem toch kaal. Zo is het leven van de hanen; van de hanen in Maas en Waal.

Met Riek en Sjaan: Zo is het leven van de hanen; van de hanen in Maas en Waal.

Geert en Jos: Lange dagen moet de boer zo maken; de rug is recht, maar ’t loon is te schraal. Zo is het leven van de boeren; van de boeren in Maas en Waal.

Met Hennie: Zo is het leven van de boeren; van de boeren

in Maas en Waal.”

Bart en Wim: Voor de regen moet het hooi van het land zijn; we werken door, steken baal voor baal. Zo is het leven van de boeren; van de boeren in Maas en Waal.

Allen: Zo is het leven van de boeren; van de boeren in Maas en Waal.

(Na afloop gaan Wim en Bart weer bij hun vrouwen aan tafel zitten. Geert en Jos nemen plaats op de andere stoelen. De kaarten worden opnieuw gedeeld)

Geert: “Vader, ik heb van de veearts gehoord dat Kiske de Bie ook naar de polder gaat verhuizen.”

Bart: “Wie?”

Geert: “Kiske de Bie.”

Bart: “Oh, die..... nou daar krijgt hij nog wel spijt van dan..... *(snuivend)* Naar de polder. *(schamper lachje)*Man, de polder staat maandenlang onder het kwelwater. Natte poten dat zal hij er krijgen.”

Wim: “Die denken dat ze daar in de polder zomaar kunnen gaan boeren. Man, heb je de grond daar wel eens goed bekeken? Een grote, blauwe kleizooi dat is het. Daar krijg je geen spa de grond in. Verzuipen. Dat zullen ze daar.”

Jos: “Dat zeggen jullie nou wel, maar die lui van de ruilverkaveling zijn toch ook niet gek?”

Bart: “Och man, die lui noemen zich allemaal maar ingenieur zus en ingenieur zo. Die Huizinga, de consulent, die komt zelf uit Groningen. Wat weet die nou van Maas en Waal?”

Wim: “En die lui van de NCB en van het Polderdistrict die kwaken net zo hard mee. Maar ik zeg altijd maar zo: een echte boer hoort niet in de polder.”

Geert: “Het schijnt anders dat je wel een flinke tiet met subsidie krijgt als je meewerkt aan de ruilverkaveling.”

Bart: “Jongen, van ruilen komt huilen. En zo gaat het met de ruilverkaveling ook. Je zult het zien. Over dertig jaar zie je geen boer meer in die polder.”

Geert: “Of andersom. Over dertig jaar zie je geen boerderij meer bij ons in het dorp.” *(Annelies, de dochter van Bart en Riek komt in mooie kleren en opgetut de kamer in. Annelies is een vrolijk meisje van een jaar of twintig. Bart heeft een zwak voor zijn dochter)*

Annelies: “Goedenavond allemaal.”

Allen: “Hoi Lies.”

Hennie: *(met vertraging)* “Ha, meisje.”

Annelies: “En, kun je het winnen Wim?”

Wim: “Ach meisje. Ik heb al meer dan een dubbeltje verloren. Maar dat geeft niet. Want geen geluk in het spel is geluk in de liefde. (*slijmerig*) Of niet, Sjaantje?”

Sjaan: (*stekelig*) “Moet je horen wie het zegt. (*tegen Annelies*) Kijk meisje, dat is nou mijn lot. Ik heb een vent die mij voor welgeteld één hard dubbeltje aan liefde geeft.”

Wim: (*verontwaardigt*) “En wat is er mis met een dubbeltje? Jullie waarden het kleine niet. Dat is het probleem met de vrouwen van tegenwoordig.”

Sjaan: “Dat komt omdat bij jou alles klein is.”

Riek: (*tegen Annelies*) “Maar wat ben jij opgetut vanavond? Is er iets te doen?”

Annelies: “Nou, mam. Dat is nog een verrassing. Maar Hans komt dadelijk langs en dan horen jullie het wel.”

Bart: (*beetje boos*) “Wat? Komt die vrijer nou tegenwoordig op vrijdagavond ook al langs? (*snuivend*) Het moet toch allemaal niet gekker worden. Die vrijer van jou kan beter bij ons in de kost gaan.”

Riek: (*sussend*) “Ach, Bart. Laat ze toch. Ze zijn nog jong. Laat ze toch van elkaar genieten.”

Bart: (*boos richting Riek*) “Wat? Van elkaar genieten? Ben jij helemaal gek geworden? Weet je nog hoe dat bij jullie thuis vroeger ging? Ik mocht alleen op zaterdagavond bij jullie langs komen. En om tien uur dan gooide die ouwe ons er uit. Kijk, zo ging dat vroeger.”

Riek: “Ach, Bart. Vroeger is vandaag niet meer. En jij bent vroeger toch ook niks te kort gekomen?”

Bart: “Oh nee? Het is maar net vanaf welke kant je het bekijkt. (*lachend tegen Wim*) Kijk het voorgerecht dat kreeg ik wel, maar op het hoofdgerecht heb ik toch mooi tot de huwelijksnacht moeten wachten.”

Wim: (*meelachend*) “En dat voorgerecht viel vroeger meestal ook nog tegen. De mond een beetje waterig maken en dan had je het wel gehad.”

Bart: “Ja, lekker was vroeger maar ene vinger lang.”

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto